

Sygn. akt V KK 70/18

POSTANOWIENIE

Dnia 16 maja 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Szewczyk

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 16 maja 2018 r.,
sprawy **G.J.**,
skazanego za czyny z art. 278 § 1 k.k., art. 281 § 1 k.k. i in.
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w Z.
z dnia 5 października 2017r., sygn. akt VII Ka [...] /17,
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Ś.
z dnia 6 marca 2017r., sygn. akt II K [...] /13,

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację, jako oczywiście bezzasadną,**
- 2. zwolnić skazanego z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego,**
- 3. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu adw. S.B., Kancelaria Adwokacka w Ś., kwotę 442,80 zł (czterysta czterdzieści dwa złote osiemdziesiąt groszy), w tym 23% VAT, za sporządzenie i wniesienie kasacji.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 6 marca 2017 roku w sprawie o sygn. akt II K [...] /13, Sąd Rejonowy w Ś. uznał G.J. za winnego tego, że:

I. w dniu 11.05.2013 roku w Ś., woj.[...], w sklepie F., działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą dokonał zaboru w celu przywłaszczenia różnego rodzaju artykułów spożywczych o łącznej wartości 477,68 zł wraz z koszykiem

sklepowym wartości 25 złotych, działając na szkodę B.K., tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.;

II. w dniu 11.05.2013 r. w Ś., woj.[...], działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą zabrał w celu przywłaszczenia ze sklepu F. należącego do B.K. dwie paczki papierosów o łącznej wartości 22,80 zł oraz napój alkoholowy w postaci wódki o wartości 20 zł, a następnie w celu utrzymania się w posiadaniu przywłaszczonych rzeczy, bezpośrednio po dokonaniu kradzieży użył wobec J.B. przemocy w postaci szarpania jej oraz przytrzymywania za nadgarstki i ściskanie ich, co spowodowało u niej obrażenia w postaci podbiegnięć krwawych obu nadgarstków, naruszając czynności narządów jej ciała lub rozstrój zdrowia nie trwający dłużej niż 7 dni, tj. o czyn z art. 281 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Po rozpoznaniu apelacji wniesionych przez oskarżonego i jego obrońcę Sąd Okręgowy w Z. wyrokiem z dnia 5 października 2017r., sygn. akt VII Ka [...]/17, zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że za podstawę skazania za czyn przypisany oskarżonemu w pkt 2 części rozstrzygającej wyroku przyjął art. 281 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., a za podstawę wymiaru kary za ten czyn przepis art. 281 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k.. W pozostałym okresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Od powyższego wyroku kasację wniósł obrońca G.J., zaskarżając wyrok w całości i zarzucając rażące naruszenie prawa procesowego, tj.:

1. art. 410 k.p.k. w zw. z art. 458 k.p.k. polegające na wydaniu wyroku na podstawie zapisów na płycie CD, na której utrwalono obraz z monitoringu z dnia 11.05.2013r. pomimo, że zapis ten nie został ujawniony w trakcie rozprawy głównej ani w czasie przewodu sądowego na rozprawie odwoławczej;

2. art. 433 § 2 k.p.k. polegające na nienależytym rozważeniu zarzutów podniesionych przez oskarżonego w apelacji, dotyczących wartości rzeczy będących przedmiotem kradzieży określonej w pkt. 1 wyroku Sądu Rejonowego w Ś., bezzasadnego oddalenia w dniu 24.09.2015 r. wniosku dowodowego o przeprowadzenie eksperymentu procesowego oraz zachowania oskarżonego w trakcie kradzieży rozbójniczej opisanej w pkt. II wyżej wymienionego wyroku.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu VII Wydział Karny Odwoławczy w Z. do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Rejonowej w Ś. wniósł o oddalenie jej, jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja obrońcy skazanego jest bezzasadna w stopniu oczywistym, co skutkowało jej oddaleniem w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

Zgodnie z treścią art. 523 k.p.k. kasacja może być wniesiona tylko z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. lub innego rażącego naruszenia prawa, jeżeli mogło ono mieć istotny wpływ na treść orzeczenia. Unormowanie powyższe wyklucza zatem możliwość formułowania w kasacji zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych i to zarówno, gdy jest on podniesiony wprost, jak i wówczas, kiedy – zmierzając do nieuprawnionego ominięcia ustawowego ograniczenia – przyjmuje postać zarzutu rażącej obrazy prawa.

Analiza zarzutów kasacyjnych wskazuje, że skarżący zmierza w sposób niedopuszczalny do zakwestionowania poczynionych i poddanych kontroli odwoławczej ustaleń faktycznych w sprawie, które doprowadziły do skazania G.J. za zarzucane mu aktem oskarżenia czyny.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wielokrotnie wskazywano na niedopuszczalność formułowania zarzutów kasacyjnych w sposób zmierzający do wymuszenia w ramach „trzeciej instancji” ponownej kontroli orzeczenia Sądu pierwszej instancji. Tymczasem zarzut podniesiony w kasacji opisany w pkt 2, dotyczący wartości rzeczy będących przedmiotem kradzieży, był podnoszony przez obrońcę w apelacji i został poddany rzetelnej kontroli przez Sąd Okręgowy w Z. Na stronie 7 uzasadnienia zaskarżonego wyroku Sąd odwoławczy szczegółowo wskazał wartość skradzionego mienia

(tj. w wysokości 502,68 zł), która przesądziła o przyjętej kwalifikacji prawnej przypisanego G.J. czynu z art. 278 § 1 k.k. , dzielając w całej rozciągłości ustalenia faktyczne w tym zakresie dokonane przez Sąd I instancji.

Odnosząc się do zarzutu 1 sformułowanego w kasacji wskazać trzeba, że z protokołu rozprawy głównej z dnia 21 lutego 2017 r. wynika, iż Sąd *meriti* na

podstawie art. 394 § 1 i 2 k.p.k. uznał za ujawnione bez odczytywania dowody z dokumentów znajdujących się m.in. na kartach 11 - 17 akt sprawy, zawierających protokół oględzin z zapisu monitoringu sklepu F. (k. 407 verte, tom III). Jak słusznie więc zauważył prokurator w odpowiedzi na kasację, to protokół oględzin płyty CD stanowi dowód w sprawie, a nie sama płyta CD (nośnik nagrania), co sugeruje obrońca w omawianym zarzucie, który w tej sytuacji pozbawiony jest zasadności.

Konkludując stwierdzić należy, że Sąd Okręgowy w Z. - wbrew twierdzeniom skarżącego - rzeczowo i wszechstronnie odniósł się do zarzutów stawianych w apelacjach (zarówno oskarżonego jak i obrońcy) i w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia wykazał powody akceptacji dla ustaleń faktycznych i prawnych przyjętych przez Sąd I instancji, uzasadniając swoje stanowisko w tej kwestii, jak również wskazał powody, które doprowadziły do zmiany zaskarżonego wyroku w zakresie dotyczącym podstawy skazania oraz wymiaru kary za czyn przypisany G.J. w punkcie 2 części rozstrzygającej wyroku. Tym samym należało uznać, że Sąd odwoławczy rozpoznał apelacje zgodnie z treścią art. 433 § 2 k.p.k. oraz art. 457 § 3 k.p.k.

Podsumowując, Sąd Najwyższy oddalił kasację jako oczywiście bezzasadną oraz zwolnił skazanego z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.